

Politika ekmek kavgasıdır.

450 Milletvekili, 150 Senatörü olan ve günlük masrafı beşyüzbin lirayı bulan Parlamento açıldı

Millet Meclisi ve Senatoda çoğunluğu olan Adalet Partisi iki seneden beri iktidarda olduğu halde emekçi halkımızın yararına tek kanun çıkarmadı.

Parlamento 1 Kasım 1967 çarşamba günü açılmıştır. Bu yılki çalışmalar, Millet meclisinin ikinci dönem üçüncü çalışma yılı cumhuriyet senatosunun ise birinci dönem son çalışma yılı olacaktır.

Meclisler ayrı, ayrı toplanarak, ilk önce başkanlarını ve başkanlık divanlarını seçeceklerdir.

Çok partili döneme girişinden (1946) bu yana sen ben kavgası şeklinde geçen meclis çalışmaları Ancak 1961 anayasasının kabulü ile parlamentoya girebilen emekçi halkımızın temsilcilerinin parlamenta çalışmalarının katılmasıyla gerçek hüviyetini bürünmeye başlamıştır.

İki seneden beri tek başına iktidarda bulunan Adalet Partisi emekçi halkımızın yararına tek kanunu çıkaramamış, hatta böyle bir çalışmaya yanaşmamıştır. Nasıki kendisinden evvelkiler hak için çalışmamışlarsa A.P. de halk için çalışmamıştır ve çalışamazda. Çünkü;

Derdin sahibi onlar değil dir. Halkın gerçek temsilcileri onlar değildir.

Emekçi halkımızın parlamentodaki tek temsilcisi Türkiye İşçi partisi-dir. İlk defa 1965 seçimleri ile parlamento kürsüsüne çıkabilen işçiler ve işçiden yana aydınlanır, meclise sundukları 14 kanun teklifi ile bu bozuk düzenin karşısına çıkmışlardır. Bu kanun tekliflerinde; Lokavt (işverenin iş yerini kapatması) yerilmiş ve kaldırılması istenmiş; Toprak reformu yapılması istenmiş.

Tasarruf bonosunun tamamen kaldırılması istenmiş, işsiz sigortasının derhal kurulması teklif edilmiş, İlk okul öğrencilerinin okul malzemesinin devlet tarafından karşılanması istenmiş, vergi adaletsizliğinin kaldırılarak az kazananın az çok kazananın çok vergi alınması istenmiş.

Fakat çoğunlukta olan patronlar, avukatlar, toprak ağaları, tüccarlar, ithalatçı ve ihracatçılar, müdürler, toptancılar yani ç

alışmadan parasıyla para kazananlar ve refah içinde olanlar kendi aleyhlerine işçiler ve köylüler lehine olan bu kanun tekliflerini gündeme bile almamışlardır.

Bunun yerine işçi haklarını kısıtlayan 931 sayılı iş kanunu çıkarılmış işçi hakları kuşa çevrilmiştir.

(Devamı 4 ncü sahifede)

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar İğdırda konuştu

Adalet partili iktidarı ağaların, şehirli sermayedar sınıfların servet ve nüfuzlarını katmetleştiren icraatı ile devlet çarkını fukara halk aleyhine döndürmektedir. AP. iktidara geldiğinden bu yana işçisi, köylüsü küçük esnafı, arkasız memuru ile bütün halk sınıf ve zümrelerinin hayat şartları son derece ağırlaşmıştır. Fukaralık, işsizlik artmıştır.

Doğu illerimizde yaşayan halkın durumu perişandır. (sermaye-emek münasebetleri seminerine) gönderdiği mesajında başbakan, işçi haklarının daha da kısıtlanması ciheti-

ne gidileceğini gösteren fikirler ileri sürmektedir. İşçilerin ücretlerine zam istemesinin karşısına çıkarak; Bunun işletme verimliliğini tahrip ettiğini, yani, patronların kârı azaldığını iddia etmiş ve yüzündeki maskeyi atmıştır.

Fukara işçinin üç beş kuruşluk zam istediğinin anayasaya aykırı olduğunu iddia etmek gafletinde bulunmuştur.

İşçiler, köylüler, devlete, anayasaya sahip çıkmaktan, politika da bilinçli ağırlığını koymaktan başka kurtuluş yolu yoktur.

Düzen ters olunca

Çok partili parlamento hayatına erişileli beri Türk Siyasi hayatının bir türlü istikrar bulamayışının ana sebeplerini her önüne gelen bir başka çeşit eleştirmektedir.

Kimimiz siyaset adamlarımızın ahlaksızlığına kadar işi vardırıken, kimimiz de işin dini yönünü ele almakla işlerin islami açıdan çok daha kolaylıkla hal yoluna konabileceğini hayal ededururuz.

Münevver ihanetinden tutunuzda, kesif cehalete kadar herkes bir reçete takdim etmektedir.

Oysaki Türkiye'nin sorunları onan ve nede ötekinin etkisinden tamamen uzakta olup, parlamenter kuruluşa ters gidişin feci yanlışlığında aranmalıdır.

Nasıl mı?

Bir kerre, yüzlerce köyü tapu senedini cebinde bulunduran bir milletvekili toprak reformu kanununa el kaldırır mı? Meclis bunlarla doludur.

Dokuz on gemi sahibi bir armatör deniz iş kanununu deniz işçisinin lehinde ve dolayısıyla kendi aleyhinde meclisten geçirir mi? Çocuk mudur?

Bir düzine sayıda maden ocağı işleten bir ma-

den patronu işçinin yararlanacağı bir iş kanunu çıkartır mı? Kendi kârını kendi eliyle iter mi?

Fabrikasında ve diğer işyerlerinde yüzlerce binlerce, işçi-ırgat çalıştıran bir patron mebus olunca, sendika ver grev kanunlarına bile el kaldırır mı? Biriken milyonlarını sana aktartır mı?

O halde mesele yok demektir.

Bizim meclisimizi düşününüz. Orada kaç işçi var? Orada kaç denizci var? Orada kaç tarım ameleli var? Bırakınız bunları orada kaç köylü var? Yok değil mi?

O halde kendi temsilcin almayan bir parlamenterin sana ne vermesini bekliyorsun?

Diriler kendi evlerini ölümlerle değiştirir mi?

Toklar elindeki lokmayı açlara taksim ederek kendisi aç kalmağa razı olur mu?

Kim sırtındaki paltoyu kış günü çıkarırsa fakirin sırtına örter?

Onun içindir ki kumanda kademesini ele geçirmedikçe,

Suyun başını tutmadıkça,

Geminin dümenine biz zat geçmedikçe,

Sofrayı kendi eline kendin kurmadıkça,

Açıkçası kendi meclisine bizzat kendin dolmadıkça kendini aldatmaktan başka bir adım ileriye gidemezsin. Bunu hiç unutm ve zamanı gelince toparlan.

FISKE:

Bir hatırlatma

Nasrettin hoca bir gün evinin damından düşer.

Külçe halinde evine kaldırılır. Kendisine sorarlar.

— Hoca sana bir tabip getirelim..

— Yok olmaz!..

— Kırıkçı getirelim!..

— Hayır, hayır! Bana damdan düşmüş bir adam getirin. Benim derdimden ancak o anlar, der

Oylarımızı alanlar yemeğe buyurun!

İşçiler Partileri çatısı altında örgütlenmelidirler

Sina ÇILADIR

Patronların düdüğünü öttüren sendikaların yöneticileri (bu arada sözcüleri mi Zonguldak Maden İşçileri Sendikası yöneticileri) işçiye sık sık şu öğütte bulunurlar.

Sen tarafsız kal, hiç bir partiye girme. Tek amacın yövmiyeni artırmak olsun, Eğer böyle hareket edersen sonunda kazançlı çıkarsın...

Bu tekerleme, aslında emekçi sınıfın illiğini kurtaran Patronlarla onların dışarıdaki işbirlikçilerinin bir afyonudur. İşçiler kendi sınıflarının çıkarlarını savunmak için, kendi partilerine yani TİP'e girmeyecekler; böylece de patronlar, onların dışarıdaki işbirlikçileri ve patronla-

rın maşaları olan sendika yöneticileri keselerini alabileceğine, işçinin illiğini alabileceğine kuracaklar..

Böylesi bir öğüt (!) karşısında söylenecek tek söz vardır:

Alan da kaçan mı?

İşçinin siyasete atılmasını, yani kendi partileri olan TİP çatısı altında örgütlenmesini istemeyenler, aynı zamanda bugünkü düzenin yani AP'nin ve onun ekonomik yönetimi olan kapitalizmin ya mensupları yada şakşakçılarıdır. Kapitalizm ise, hepimiz biliyoruz, hayatlarını emeklerini kiralarak sürdüren emekçi sınıfın sırtından kâr sağlamak için yaratılmış bir düzen

dir.

Diyelim ki işçiler, patronların adamı olan sendikacıların öğütlerini tuttu ve kendi partileri çatısı altına girmedi, oy'larını mevcut sömürü düzenini sürdürmek için kullanıyorlar. Ve yine diyelim ki işbaşında bulunan hükümet, kendi adamları olan sendikacılarla anlaşarak işçinin yövmiyesini artırdı; taban ücretli sözcüleri 10 liradan 15 lira ya çıkardı. Bu halde işçinin hayat seviyesinde bir yükselme olacak mıdır? HAYIR. İşçi yine sabah-tan akşama dek alın terini su gibi dökecek, verem olasıya' güçsüzlükten ölesiye çalışacak ve bunun karşılığında aldığı para ile karnını bile güç doyu racak, çocuklarına haf tade bir kez olsun et alamıyacaktır... Çünkü; İşçinin yövmiyesi alavere dalavere hesabı artırılacak ve bir yandan ücret artırılırken öte yandan fiyatlar yükseltilecektir. Bu oyun, kapitalist düzenin en rezil oyunudur ki Türkiye'de yıllardır sürüp gitmektedir.

Öylese ne yapmak gerek?

Yapılacak tek şey, tüm işçilerin kendi partileri yani TİP çatısı altında toplanarak demokratik yoldan kendi haklarını biz zat kendileri aramalarıdır. İşçiler kendi partileri çatısı altında toplanır ve bir güç haline gelirlerse Türkiye'deki kap-kaç düzeni, yani sömürücülük ve tüm ekonomik rezillikler son bulacak, işçi, alından sızan terin karşılığını tam olarak alacaktır. Ve böylece de hak ettiği şekilde giyinecek, yiyecek, çocukluğunu besleyecek yılda hiç değilse 15 gün evcek tatil yapacak, hepsinden önemlisi Türkiyeyi yabancı sömürücülerin ah tapot gibi emen hortumlarından kurtarmış olacaktır.

Türk işçisi, bu arada tabii Zonguldak işçisi, Türkiyenin emekçilerden ya-

Ger-Çek

Sosyalizm ve Kapitalizm de ahlak

Hüsamettin GÜVEN

Biz Türk SOSYALİSTLERİ öteden beri kapitalizmin ahlaksızlık rejimi olduğunu İşçi, Köylü kol kola kendi meclisinde ekseriyetle temin ettiği gün bu ahlaksızlıkların son bulacağını ısrarla söylemekteyiz.

Biliyoruz ki, insanın insan tarafından sömürülmesi, yani bir kaç kişinin hiç bir iş yapmadan işçi ve köylünün emeğiyle servet sahibi olması iktisadi bakımdan ahlaksızlıktır. Hele bu zengin sınıf kâr için insan sağlığında sömürme işinin tipik örnekleridir.

Biz burada daha çok kişisel ahlaksızlıklarını ortaya dökmek mecburiyetindeyiz. Ve diyoruz ki memleketimizde ahlaksızlığın kaynağını bunlar idare etmektedirler.

Evvela anadolunun yoksul ve fakir ailelerden hizmetçi diye genç daha doğrusu çocuk yaşta kızlarımızı alırlar ve kendilerine iyi bir hayat vaderek hizmetçi olarak kullanırlar. Demek oluyor ki bu ahlaksızlıklarıyla bir nevi kölelik düzeninde kurmuş olurlar. Çünkü kendi karıları elleri manikürlü, dudakları çiğ çiğ yemiş sırtlan gibi, kan boyalı olacağından elbetteki evlerinde iş yapamayacaklardır. Sonra sırtlan yavrusu gibi bu yaratıklarında ayrıca partileri vardır. Tabii ki bu partilerine Kokteylli parti derler Orada ayakta durarak yer içer kendilerince dans ederek eğlenmiş olurlar. İşte bütün bunları yapan bu zavallılar aynı zamanda sosyalistlere ahlaksızda derler.

Düşünün bir kerre, Büyük şehirlerin bar ve pavyonlarında hiç zengin kızı düşer mi? Düşmez elbet. Onlar kızlarını oraya verirler mi? Ama türlü vaadlerle ve iyi istikballe işgal ettikleri Anadolunun saf ve temiz kızlarını bu gibi ahlak ka ideleriyle bağdaşmayan yerlere verirler. Bu müdür onların ahlak telakkileri.

Kendi kızlarının yaptıkları iğrenç hareketleri bile gazetelerde gözleri bantlı ve isim yerine uydurma iki harf koyarlar. Eğer bu kız bir işçi köylü kızı ise adını soyadını değil bütün sülalesinin ismini teşhir etmekten sanki zevk alırlar Bir sözcük vardır; Zengin ölümü dünyaya şan olur, Fakırınsa yukarıda arzettiğimiz durumu şan olur. Kim yapar bunları elbetteki Kapitalist denen Zengin sınıf ve onun uşakları.

İşte, SOSYALİZM bir idarenin kurulacağı TÜRKİYEMİZDE bütün bu edepsizlikler kalkacaktır. İnsanlar çalışarak kendi ürettiklerinin bedelini kendileri alacağından kimseye kul köle olmayacaklardır. Bizce ahlak budur. Onlar kimdir ki; onlara hizmetçilik yapacak TÜRK kızları. Yok artık bu düzeni değiştireceğiz. Herkes se ref ve haysiyetinin kıymetini onlar kadar bilir. Onlar para kazanmak için her türlü ahlaksızlığa tenezzül ederler. Ve üstelik Türk sosyalistlerine ders vermeğe kalkarlar. Geçmiş olan kapitalist ve uşakları.

na olan tek partisi TİP in çatısı altında toplanmalıdır. Ve kendilerine «Sen yövmiyeni artırmaya bak..» türünden sözler e-

denlere hemen şu cevabı vermelidirler:

Alan da kaç mı?

Sömürülmekten kurtuluşun başka yolu yoktur.

HUKUK KÖŞESİ:

Kıdem tazminatı

Sabri ERYILMAZ Avukat

Hemşerim,

Bugün, madende çalışan işçilerin «İÇERİ HAK KI» dedikleri kanun adı «Kıdem Tazminatı» olan konuyu son çıkan 931 sayılı yeni İş Kanunu ve Toplu İş Sözleşmesi maddelerine göre açıklamaya çalışacağım.

I. KIDEM TAZMİNATI NEDİR: Kıdem Tazminatı, iş akdinin işletme tarafından fesh edilmesi (işletmenin işçiyi istop etmesi) halinde işçiye ödenen tazminattır. Ya al E.K.İ. herhangi bir sebeple işçinin işine son verirse, işini istop ederse eski çalışmalarına karşılık olarak toptan bir para öder ki buna Kıdem Tazminatı denir. «İçeri Hak ki» denilen para budur.

II. KIDEM TAZMİNATI KİMLER ALABİLİR: Kıdem tazminatı alabilmek için çalışmış olmalıdır. Üç yıldan az çalışmış olanlar bu tazminatı alamazlar. Bu şekilde en az üç yıl çalışmış olan bir işçi aşağıda saydığım sebepler dolayısıyla işten ayrılırsa daha doğrusu iş letme onun işine son verirse kıdem tazminatı ala-

bilir.

1) İş bitimi sebebiyle, Eğer işletme herhangi bir iş yerini kaldırır ve artık burasını lağvettim deyip orada çalışan işçilerin işine son verirse, üç yıldan fazla çalışmış olmak şartıyla bu işçilere kıdem tazminatı ödemek zorundadır.

2) İşçi fazlalığı sebebiyle: E.K.İ. bir iş yerinde çalışan işçilerini fazla bulup bunlardan bir kısmının işine son vermek isterse kendilerine kıdem tazminatı ödemek zorundadır.

3) İşçinin vücudundan istifade edilmesi: İş kazası veya meslek hastalığı sebebiyle çalışmayacak derecede malül duruma düşen bir işçiyi E.K.İ. isterse işten çıkarır ve fakat eski çalışmalarına karşılık olarak kıdem tazminatı öder.

4) Yaş haddi sebebiyle: İşletme yer altında çalışan işçileri elli yaşını, yer üstünde çalışan işçileri altmış yaşını doldurunca, onları emekliye ayırıp işlerine son verebilir. Ve kendilerine kıdem tazminatı

Devamı 3 de

Anayasa ile Türkiye İşçi Partisinin vicdan ve Din hakkındaki görüşlerinin karşılaştırılması

IV. Düşünce ve inanç hak ve hürriyetleri:

a) Vicdan ve din hürriyeti:

MADDE 19—Herkes, vicdan ve dinî inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir.

Kamu düzenine veya genel ahlâka veya bu amaçlarla çıkarılan kanunlara aykırı olmayan ibadetler, dinî âyin ve törenler serbesttir.

Kimse, ibadete, dinî âyin ve törenlere katılmaya, dinî inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz. Kimse, dinî inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz.

Din eğitim ve öğrenimi, ancak kişilerin kendi isteğine ve küçüklerin de kanunî temsilcilerinin isteğine bağlıdır.

Kimse, Devletin sosyal, iktisadî, siyasî veya hukukî temel düzenini, kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma veya siyasî veya şahsî çıkar veya nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun, veya din uygulamalarını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanmaz. Bu yasak dışına çıkan veya başkasını bu yolda kışkırtanlar yetkili

mahkemece ve siyasî partiler, kanuna göre cezalandırılır; dernekler, Anayasa Mahkemesince temelli kapatılır.

VIII. VİCDAN, DİN, MEZHEP ve DÜŞÜNCE HÜRRİYETLERİ, LAİKLİK İLKESİ A. VİCDAN, DİN, MEZHEP ve DÜŞÜNCE HÜRRİYETLERİ

Türkiye İşçi Partisi yurttaşın vicdanî, dinî ve felsefî inanç ve mezhep hürriyetine içtenlikle saygılıdır ve herkesin de mutlaka saygı göstermesini ister.

Kamu düzenine, genel ahlâka, veya bu amaçlarla çıkarılan kanunlara aykırı olmayan her türlü ibadet, âyin ve dinî törenler serbesttir. Hiç kimse ibadete, dinî âyin ve törenlere katılmaya, dinî ve felsefî inancını açıklamaya zorlanamaz. Hiç kimse dinî ve felsefî inançlarından dolayı kınanamaz ve baskı altına alınamaz.

Türkiye İşçi Partisi düşünce ve söz hürriyeti ni demokratik hayatın temel şartlarından sayar ve bu hürriyeti halkın günlük hayatında gerçekten yararlandığı bir hak hâline getirmeyi taahhüt eder.

Herkes felsefî, siyasî

ve ilmi; kısacası her türlü düşüncesini söz, yazı resim veya başka yollarla, tek başına ve toplu olarak açıklayabilir ve yayabilir.

B. LAİKLİK İLESİ

Gericihik ile savaşta laiklik, yeni Türkiye'nin vaz geçilmez bir ilkesidir. Türkiye İşçi Partisi gericihik ile mücadeleyi asla din ile mücadele şeklinde anlamaz; bununla beraber Devletî din temeline dayanan geri bir toplumun, çağdaş uygarlığa ulaşmak için gerekli düşünce ve hukuk sistemine kavuşamayacağı da bir gerçektir. Bu sebeple dinin, devlet işlerinin temel olmaktan çıkarılmış ve kişilerin vicdanında kutsal ve gerçek yerini bulmuş olması Cumhuriyetimizin dayandığı temel bir devrimdir.

Kimse, devletin sosyal, iktisadî, siyasî veya hukukî temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma, politik ve şahsî çıkar veya nüfuz sağlama amacı ile her ne suretle olursa olsun, dinî veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz.

İşçi Köşesi.

Bende sizin gibi bir işçi olarak sömürülenlerin neden zengin, sömürülenlerin neden, fakir olduğunu pek yakından anladım, sizlere kısaca bu yazımda anlatıyorum.

Bu gün osmanlı imparatorluğunda olduğu gibi halk ikiye ayrılmış, birisi zengin diyeri fakir. Zenginler okumuş yüksek mevki kazanmışlar. Fakirlerden bazı gözük açık o-

lanları hırsızlık yaparak ticaretle uğraşmağa başlamışlar.

Sonrada kendi işlerine sığamayıp birbirlerine efelik yapmak için partiler kurmuşlar. İşçiden ya nayız diyorlar hayır bunlar kendilerini ve kendilerinden yana olanları düşünmüyorlar.

Ben zanediyorumki biz düşünün TİP. cidir. Çünkü kendileri de işçilikten yetişmişlerdir. Arkadaşlar binlerce işçi boş gez-

mektedir. Bunu siz benden iyi bilmelisinizki ağanın derdini ağa, işçinin derdini işçi ve köylünün derdini köylü bilir.

Şimdi burada sizlere basit bir örneğini vererek geçiyorum işsizler iş için müracat yapıyor. onlarda hadi be ulan deniyor. Tabii demeğe hakkı vardır çünkü o bunu görmemiş. İşte bunlara son vermek için, bir ve beraber olalım hakkımızı arayalım.

Parti haberleri

Son onbeş gün içinde gerek şehrimizde gerekse yurt sathında partimiz faaliyetlerine devam etmiştir.

Genel Başkanımız Mehmet Ali Aybar doğu illerimizde bir geziye çıkarak Hakkâri, Van, Ağrı ve Iğdırda birer konuşma yapmıştır. (Konuşma metinleri birinci sayfadadır)

Genel Başkanımız Mehmet Ali Aybar'a, Urfa Millet vekili Behice Boran, Diyarbakır Millet vekili Tarık Ziya Ekinçi ve Genel Yönetim Kurulu üyeleri refakat etmişlerdir.

Şehrimizde ise Kozlu İhsaniye mevkiinde il teşkilatı bir salon toplantısı tertip ederek işçi kardeşlerimize bu günkü kapitalist idarenin ahlaksızlığı anlatılmış ve SOSYALİZMİN tek kurtuluş yolu olduğuna işaret edilmiştir.

İlgi ile izlenen bu toplantılar perdey pey devam edecektir.

29-30-31 Ekim günlerinde yapılacak Genel Yönetim Kurulu toplantısına iştirak etmek için Genel Yönetim Kurulu üyesi ve İl Başkanımız Hüsamettin Güven 28 Ekim Akşamı Ankaraya gitmiş ve dönmüştür.

Kıdem tazminatı

Baştarafı 2 denatlarını öder.

5) Sigorta haklarını almak istiyen (hastalıktan veya ihtiyarlıktan sigortadan maaş hakeden) işçinin isteği üzerine işletme onun işini istop eder ve yine kıdem tazminatı hakkını öder.

6) Askerlik sebebiyle: Muzaf veya ihtiyat askerlik için askere alınan bir işçinin, üç yıldan fazla çalışmışlığı varsa işletme onun kıdem tazminatını da ödemek zorundadır.

Yukarıda saydığım altı sebepten dolayı işten çıkarılan veya çıkan işçinin kendisine kıdem tazminatı ödenir. Ayrıca iş kazası dolayısıyla veya eceleyle ölen işçilerin kanunî mirasçularına (yani vaseset ilamındaki mirasçılara) kıdem tazminatı ödenir.

Gelecek sayıda kimler kıdem tazminatı alamaz ve kıdem tazminatının hesabı nasıl yapılır konularını anlatacağım. Haydi hoşça kal.

Yaz Kardeşim

Yaz kardeşim zengin fakir öğrensin
Ekmek yerine gayri emekçi yaz
Polis öğrensin savcı okusun
Baş yerine gayri emekçi yaz
Milletin sıkışmış kemerlerine
İşçinin ırgatın alın terine
Ocakta kopan bacağı, kırılan çeneye
Dert yerine gayri emekçi yaz
Hasretini çektiğimiz iyi günlerin
Sıcak odaların tok minderlerin
Bu ismi duyunca kuduranların
Ard yerine gayri emekçi yaz
Kazmanın sapına, küreğin yüzüne
Ocakta ölenlerin mezar taşına
Bütün işçilerin yanı başına
İş yerine gayri emekçi yaz
Duvarcı ustanın yapılarına
Köylü gardaşların kapılarına
İşsiz işçilerin keselerine
Boş yerine gayri emekçi yaz
Bunu yazanın boş kaynayan tenceresine
Ocaklardan gelen işçilerin sesine
Pavyonların kapısına, ocağın ağzına
Yaz kardeşim iş yerine gayri emekçi yaz
Bundan sonra partimizin adına
Kürsülerdeki hatiplerin soluna
Meclise gidecek mebusların koluna
Yaz kardeşim emekçi yaz

Cemiyette sınıflar

Tarih içinde, Sosyal hayat çok çeşitli ve karışmıştır.

Cemiyet; yığınlarca insanın, en çeşitli sosyal şartların yanında, birbirine zıt isteklerin, eğilimlerin mücadelesine bütünü tarih içinde sahne olmuştur. Bu mücadele, tek bir cemiyet içinden gayri, birbirlerine bağlı olarak, çeşitli cemiyetler, kavimler arasındadır. Hızlı ilerleme ve durgunluk barış ve savaş, inkılâp ve irtica, faşizm ve demokrasi devirleri durmadan bir birlerini takip eder. Ama birbirlerinin karşılıklı olarak hem sebebi hem de sonucudur.

Sosyal durumları farklı insanlar arasındaki zıtlıklar ve çatışmalar o cemiyetdeki sınıf ayrılıklarını verir.

Maddi üretim, sosyal hayatın meydana gelen en kesim unsuru olduğuna göre; Cemiyetin sınıf ayrılıklarının nedeni olarakta insan guruplarının, Sosyal üretim sistemi içinde hangi yeri işgal ettiklerine bakıp, o insan guruplarının Üretim Araçları ile Üretim Münasebetleri arasındaki ilişkilerinin araştırılması gerekir.

Demekki, bir kısım insanların zengin ve imtiyazlı, diğer çoğunluk bir kısım insanların fakir ve kula kul oluşlarının nedeni, Kapitalistlerin ve köküşmüş burjuva toplumunda kapitalistlerin usaklığını yapıp, dümen su yunda gidenlerin izah ettiği gibi, «Böyle gelmiş böyle gider.» (falanca adam gider falanca adam gelirse düzelir) şekli değil, şu yada bu sınıftan oluşlarıdır.

Üretim araçlarının sahibi olan patronlarla, usaklarının çıkarları, üretim araçlarına sahip olmayan, sahip olmadıkları için istenilen malları meydana getirmek için güçlerini ve marifetlerini Patronların üretim araçları üzerinde bu araçlarla bir likte harcayan, emeği ile

yaşayan ve insana layık ücreti ele geçirmek zorunda, çabasında olan İŞÇİLERİN çıkarları daima birbirine zıttır.

Kapitalist toplumda Burjuvazi (zengin sınıf) ve usakları, başlıca üretim vasıtalarının mülkiyetini ellerinde bulundurur ve işçinin malını, yani iş gücünü, ücretli işini sömürerek çalışmadan yaşar. Cemiyetin hakim sınıfı odur Kapitalist cemiyetin başlıca üretim kuvveti İŞÇİ SINIFI olduğundan, Toplumsal emeğin meydana getirdiği muazzam servetler Burjuvazi (zenginler) tarafından elde edilir. Emekçi işçi sınıfının ise hiçbir şeyi yoktur.

Kapitalizmde sosyal sınıf ve tabakalarının temel özellikleri ayırt edilirken bu sınıf ve tabakaların iş ayrılıklarına da dikkat etmek lazımdır. Tekelci burjuvazi ile tekelci olmayan burjuvazi arasındaki fark çok önemlidir. Burjuvazi cemiyetin politik hayatında bu farklılık büyük bir rol oynar.

Az gelişmiş Türkiye-mizde bu gün milli burjuvaziye yarıdakçılık eden ve ORTANIN SOLU başırtısıyla Halkın karşısına çıkan C.H.P ile Emperyalistlere yani sömürücü Kapitalist Amerika ya yarıdakçılık eden iktidar partisi (A.P) ve çevreleri var

dır. Bu ikisinin de birbirinden ayırmak kimlerin çıkarına çalıştıklarını bilmek gerekir. Bunun için işçi, köylü, dargelirli memur, küçük esnaf, zanaat kâr kendi partisi olan TİP in (işçi partisinin) çatısı altında toplanıp, demokratik yolla meclise girip milletvekilleri, bakanları ile az bir azınlığın menfaatine çalışan planı değiştirerek, tüm emekçilerin menfaatine işliyecek ekonomik planlamayı kurmaları gerekmektedir. Yoksa zaten bütün devletleri ve noksanlıkları (okulu, yolu, hastahanesi doktoru, ihtiyarlık garantisi vs gibi ihtiyaçları olmayan) meydana gelen Halkın karşısına yine bunlarla çıkıp, bütün bu noksanlıkların nasıl düzeleceğini izah edemiyen sadece bız koltuğa oturursak her şey düzelecek diyen ORTANIN SOLU C.H.P, nede Amerikan sermayesi ile tesisler kurup, gazoz fabrikalarının açılış merasimlerini yaparak halkın maddi ve manevi değerlerini istismar ederek sömürücü, Vurguncu, talancı savunu cülüğünü yaparak, senin kendi örgütün olan parti ne Güneşi balçıkla sıyar gibi Gomonist damgasını vurarak koltuğu bırakmak sevdasında olan iktidar partisi A.P, bu noksanlıkları gideremediği gibi toplum içindeki en büyük gelişmeyi meydana getirir.

450 Milletvekilli

(Baştarafı 1 nci sahifede)

Bir çok çalışma günü işçi ve köylünün temsilcisi daha doğrusu kendisinin meclise girmemesi için seçim konunu değiştirdi

Sahibi

Hüsamettin Güven

Sorumlu Müdür:

Ahmet Hamdi Dinler

7—Kasım—1967

Sayı: 3 Fiyatı: 25 Kuruş

Yıllık Abone Fiyatı 6 TL.

Dizgi, baskı
Bingöl Matbaası
Tel.2390 Zonguldak

çalışmak için uğraşmış, Emekçi sınıfı savunan Çetin Altan'ın dokunulmazlığını kaldırarak susturmak için uğraşmış ve sille tokat kavgalarıyla bir yılı doldurmuştur.

Bu senede halk lehine kanunlar çıkmayacak ve emekçi halkımızın sıkıntısı git gide artacaktır.

Biz çalışan sınıf Yani paramızla değil emeğimizle geçinenler meclise bizden yana aydınları ve kendi içimizden temsilcileri göndermedikçe de bu sıkıntılarımız bitmeyecektir. Gelecek günler bunu bize daha iyi gösterecektir.

İşçi Nedir?

İşçi, bedeni ile çalışıp günlük ya da aylığı alan insan demek değildir. Bunun ötesinde işçi olmanın başka anlamları da vardır.

İşçi kanunların fakirler lehine çıkması için baskı rolü oynayan bilinçli -şuur lu- bir topluluktur.

Bu iş ise patron ve tüccar partilerine yalvarmakla, boyun eğmekle hatâ birkaç kişi için karaliste hazırlamakla olmaz. Kendi partisinden, yani İşçi Partisinden Meclise gelerek idareyi ele almak la olur.

İşçi demek, fakirler

ve işçiler için kendi partisinin saflarında iktidar yarışı yapmak demektir.

Patron ve tüccar partilerine yalvararak sendi kaçılar işçilere ve işçi haklarına ihanet ediyorlar demektir.

Kendi partisine değil de patron ve tüccar partisine oy veren işçi, çocuğunu çocuğunu, kendini ve bilcümle fakirleri düşünmüyor, onların hakkını patron ve tüccara teslim ediyor demektir.

Böyle işçiler ya daha uyanmamış, uykuda olanlardır yahutta patronların birerere ya da bilmeyerek usaklığını yapanlardır.

-Fark-

Sokakta bir çocuk gördüm
Yalınca başı kabak;
Yüzü kirli,
boyunu bükük
karnı aç

Yolda bir çocuk gördüm
Karnı tok, üstü pek
Yüzü temiz
boyunu
dik.

Birincisi senin, ikincisi onundur
Bizincisi ikincisinin kuludur.

Sabri Yıldırım

FIKRA:

Sille

Bir yazar demişki:

— Luvr müzesini işçi ve köylü göre miyecek, ne yazık!..

Türk İşçisi ve köylüsü; feodalite ve burjuva artığı sanatı ne yapsın. Asıl amaç, kendi sanatını yaratması değil midir?

— O işi isterseniz burjuva özentilerine bırakalım!